

ANUL I.
Nrul
49.



SIBIU,
7 Decembrie
1930.

Supliment la foia „LUMINA SATELOR“ | Un număr din foia aceasta costă: Lei 2·50 | Abonament: 1 an 120 Lei, 6 luni 60 Lei

Să ne rugăm – nainte de primejdie...

In vreme ce toți călătorii de pe corabie își petreceră, cu cântece, cu jocuri, cu veselie mare, neaducându-și nici unul aminte de vre-o datorie față de sufletul lor, — un preot care se află pe aceeași corabie, îngenunchiat în fața Icoanei Mântuitorului, înălța rugăciuni ferbinți către Cel atotputernic. Ceialalți, oameni ca cei mai mulți oameni, cari în clipele lor de bine își uită de toate, — nu se mai gândeau la nimic, — doar corabia luneca aşa de plăcut și liniștit pe valuri...

Dar iată că pe la ciasul cel mai fioros al nopții, pe la unu din noapte, după ce călătorii, sătui de petrecere, se trântiseră în paturile lor fără măcar a se gândi la Dumnezeu, — un vânt năpraznic se iscă în largul mării, și valuri tot mai mari, tot mai turbate, începură a izbi cu putere în coastele vasului, a se azvârli peste punțile lui, a-l ridica într'un cap, apoi în celalalt, de acușă-acușă să-l răstoarne, să-l îngrijă!

Călătorii se treziră cuprinși de spaimă mare! Închipuirea lor zbulicită de biciul primejdiei, începu să-i facă să-și vadă peirea! Unde să-și caute ajutor? Cine le-ar putea da ajutor? Acum își aduseră aminte că — numai Dumnezeu atotputernicul, le-ar putea ajuta! Toți fură cuprinși de dorința ferbinte de-a se ruga lui Dumnezeu, — dar fiecare simțea că — nu este vrednic a se ruga, că nu și-a adus aminte nici odată de Dumnezeu până i-a fost lui bine, și simțea că Dumnezeu n-ar trebui să-l asculte, când acum,

în gura morții, se întoarce spre El cu rugăciuni...

Desnădăjduiți, își aduseră aminte de preot.

Alergară la cabina (cămăruța) lui. Preotul durmea liniștit. Il treziră.

— Părinte! Roagă-te lui Dumnezeu pentru noi păcătoșii și uitații de el, ca să se îndure de noi și să ne scape de peirea cea groaznică!

— Eu m'am rugat pentru toți, atunci când voi să petreceați, — răspunse liniștit preotul. Si nădăduesc că Dumnezeu a auzit și va asculta rugăciunea mea... Fiți pe pace, și rugați-vă acum, în liniște, și voi...

Atâtă liniște era în glasul preotului, care se știa împăcat cu Dumnezeu și aștepta hotărîrile lui cu pace, ori-care ar fi ele!, — încât din pacea lui, dețe și desnădăjduiților din față să... Toți simțiră că au un razim bun înaintea lui Dumnezeu, și luând îndredere în inimile lor tulburate, căzură cu toții în genunchi și se rugă mult și ferbinte...

Poate ciasuri întregi, cât mugetul și bubuitul furtunei mai ținu... Ruga lor fu curată și liniștită, și Dumnezeu-preabunul, o auzi și o primi și aşa în ciasul cel din urmă...

Și zorii zilei venind, găsi corabia plutind în pace pe luciul apelor liniștite și găsi o dulce pace în sufletele spăriate, — cari nu mai uită de azi încolo a se întoarce cu gândul la Domnul, sara și dimineața, — și a se ruga nu numai în ciasul năcazului, ci — și înainte de primejdie, în toate zilele.

Gh. S.

crede. Tu te urci în tren cu credința c'ai să ajungi unde mergi. Tu pui o scrisoare la poșta cu încrinderea c'are să ajungă la cel adresat... Tu mânânci pâne, cu credința că îți face bine. Tu te poți îndreperi deci, în ori-cine și în ori-ce. Dar — nu te poți îndreperi în... *Cuvântul lui Dumnezeu!* Astă aflată că se cheamă trufie. Si acest păcat a pierdut pe om încă dela început.

Dacă cineva se plângă că are credință puțină, să nu-și caute îndreptățire că pentru ceea-ce spune profetul în Capitolul 53, 4—5 e nevoie de o credință mare. Sârmanul cu mâna tremurătoare, slabă, poate primi în ea un ban de aur totuși! Credința e dată cu măsură, cum spune apostolul în o scrisoare către Romani, nu toți o au la fel. Dar și cel cu credință lui Toma poate spune: »Domnul meu și Dumnezeul meu!«

Și apoi dacă cineva are păcate multe și spune că îi este greu a crede că e cu putință măntuirea lui, să afle, că de-ar fi până la cer de înaltă grămadă păcatelor lui, jertfa de pe Golgota e și mai înaltă! Iar îndurarea Domnului e și mai adâncă!

Iisus e »mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii«. Dumnezeu, în planul măntuirii Lui, a prevăzut că în nici un fel nu poate fi ridicat păcatul tău și al meu, decât prin jertfa Mielului neprihănit. Nu e cu putință împăcare cu Dumnezeu decât »în sângele lui Iisus«. Căci »pe când noi eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu prin moartea Fiului Său!«

Fr. Oprisan pilduște apoi cum e cu putință să moară altul în locul tău.

Pilde grăitoare.

Un cărmaci de vapor, arzându-i mâna în flacări, a putut suferi, până la liman să călăuzească vasul cu o mână și astfel, arzându-i și cealaltă, aproape de coastă, a măntuit pe călători, dar — el a murit.

Un feitor nu putea fi vindecat prin nici o doctorie alta, decât dacă i s-ar fi dat un Kgr. de sânge de la cineva. I l-a dat tatăl său. El a murit, dar fiul să a vindecat.

In Oastea Domnului s'a publicat, nu de mult, cum un om a căzut dintr'un pom peste un miel. A murit mielul și omul a scăpat.

O femeie a scăpat, pe vremea lui Cromwell, pe soțul său dela pedeapsa cu moartea, punând mâinile ei între clopot și limba lui, în clipele când trebuia să suie osândul treptele eșafodului (a scaunului de pierzare, de tăiere a capului).

Un preot de seamă al fării noastre a venit pe lume prin moartea mamei sale.

Un servitor credincios stăpânlui său japonez, fiind cuprins de flacără, și-a spintecat pântecele ca să apere un talisman scump stăpânlui său. El a murit, dar talismanul să a găsit neatins.

Acum întrebarea:

Dacă oamenii pot mori *în locul altora*, a fost oare cu neputință la Dumnezeu jertfa de pe Golgota pentru ștergerea Zapisului nostru al tuturor, de osândă?...

Desbatere asupra altor lucruri bine de știut.

Se cântă »Veniți, veniți« și »Cer și mare și pământ«. Se iau în cercetare câteva întrebări, la care iau parte peste 20 de frați. Anume:

1. Dacă este îngăduit în Scriptură facerea *juruințelor*? Se ia temeiul textul din Ps. 61, 5 și Faptele 21, 23. Juruințele făcute lui Dumnezeu, cu credință și cu dragoste pentru El, sunt îngăduite. De pildă: Doamne dăruiește sănătate copilului greu bolnav și eu îl voi încinge Tie. Sau: voi da jumătate din avere mea săracilor. A nu-ți ține juruință însă, este un păcat.

2. Dacă *divorțul* (despărțenia) este îngăduit de Dumnezeu? Se răspunde cu locul din Marcu 10, 9. »Ce-a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă«. Credincioșii nu sunt deslegați a da divorț decât în cazul prevăzut la Matei 19, 9: E cazul de adulter. Pentru soții necredincioși, vezi deslegare 1 Cor. 7, 15.

3. Un semn arătat de Scriptură cu privire la *Sfârșitul lumii*. Se răspunde cu Marcu 13, 10: când Evanghelia va fi ajuns la marginile pământului! Asupra zilei, toți cei cari cred a o ști, sunt înșelători. Ziua aceea »nici Fiul n'o știe, ci numai Tatăl« (Marcu 13, 32).

Se cântă: »Camara Ta Mântuitorule...«

Creștine al vremilor noastre, ce poți tu crede și ce nu poți?!

Din desbaterile Grupului București al Oastei Domnului (Rap. Nr. 40)

Adunarea se începe cu »Rugăciunea de umilință către Domnul Iisus Hristos«. Se cântă: »Cu noi este Dumnezeu...«

Fratele Oprisan purcede dela locul din Isaia 53, 4—5: »Pedeapsa ce-a căzut asupra lui Iisus Domnul în locul nostru...«

Mulți creștini ai zilelor noastre spun: Cum să moară cineva în locul meu? Cum să primească un

altul osândă ce mi se cuvenea mie? Cum să facă cineva jertfa vieții pentru ca eu să trăesc? Nu pot crede asta!

Da, frate creștine al vremurilor noastre, tu — nu poți crede! Tu crezi totuși în ce spune un jurnal. Tu pui temei pe ce spune un cunoscut. Tu te îndreperi în cutare fapt mărturisit de istorie, fără ca tu să fi fost martor! Deci — poți

Măicuța dela Sibiu.

Ora comunicărilor (aducerii de împărtășiri, de știri) este foarte insuflețită. O măicuță dela Sibiu din Oastea Domnului, a cărei meserie e să stea la căptăiul bolnavilor, venind la adunarea noastră, ne aduce vești bune despre sănătatea Părintelui Trifa. Adunarea, în picioare, mulțumește lui Dumnezeu pentru această veste.

Fr. Oprîșan arată băgarile sale de seamă de la sfintirea unei Case de către Părintele Ouatu, la care

au luat parte Ostașii săi. Sunt bucurii de misionarism adevărat spre slava Domnului și a sfintei sale Biserici. — Frăția sa citește descoperirea făcută de Inalt P. S. Sa Mitropolitul Basarabiei la secta inochentistilor. Adunarea se înfioră de blestămăția rătăciilor.

Fratele Grigore cântă: »Râul Vavilonului«, iar fratele Georgescu »Iisus, Regele cel Mare«.

Adunarea se încheie cu o rugăciune de mulțumire lui Dumnezeu.

Secretariatul Oastei.

Vestea despre Oastea Domnului, a ajuns la Ierusalim.

— Din Budinți (Bănat). —

Ziua de 8 și 9 Noemvrie a fost o zi de mare bucurie pentru noi cei din Oastea Domnului de aici. În ziua Sf. Arhanghelii Mihail și Gavril adunându-se Corul mixt ort. român din Budinți împreună cu noi Oastea Domnului cari facem și noi parte de acest cor, am dat răspunsurile la sf. liturgie, preamarind pe Domnul cu gurile și cu inimile noastre.

După masă ne-am adunat în Casa Națională, unde s'a început programul cu »Împărate ceresc« și alte cântări religioase. Sora Paraschiva Cartorescu, ne aduce o epistolă ce a primit-o dela Ierusalim. Cu mare bucurie o cetește fratele Ioan Lugojan. Toți o ascultă cu placere, căci este vorba de locul unde Mântuitorul a fost pus pe cruce pentru noi.

Pe fețele ostașilor se vede o în-

flăcărare pentru Iisus Hristos. Căci din scrisoare se vede, că numele Ostașilor a ajuns până la Sf. Mormânt...

Clopotele sună. Trecem la sf. vecernie slujită de harnicul preot C. Popovici, care după vecernie rostește ostașilor o predică ce mișcă adânc.

Duminică în 9 Noemvrie Părintele C. Popovici, cetește poporului întreg cartea ce a venit dela Ierusalim, care pe toți creștinii îi mișcă, auzind că numele de ostaș din Oastea Domnului, a pătruns până acolo! Ne-am bucurat toți. S'a făcut și o colectă (daruri) pentru »Căminul Românesc« de acolo, Pustiul Iordanului.

Cei ce doresc să le ajungă numele lor la Ierusalim, să intre în Oastea Domnului!

Secretariatul Oastei.

Pierdut ori găsit?...

Iubite frate. Îmi închipui că ești de mult cititor al acestei foi, așa că sufletul tău, însetat după apa cea vie, s'a putut învrednici cu prisosință, de îndestularea pe care ea îți-a putut-o da. În rândurile ei, poate tu vei fi găsit și ceeace alții, demult s'au străduit în viață să găsească: »Adevărul! Or poate ești încă în căutarea lui? O, atunci îngăduie-mi să-ți ajut și eu.

Vrei să găsești adevărul? O, fratele meu, un lucru nespus de prețios cauți, și dacă vrei să-l găsești cu tot dinadinsul, el se găsește la Ev. Ioan 14⁶ »Iisus i-a zis: Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl, decât prin Mine. Da, adevărul pe care atâtia îl caută și nu-l găsesc, este Hristos. »Dacă rămânești în Cuvântul Meu și sunteți în adevăr ucenici ai Mei, veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi« (Ioan 8³¹⁻³²). Auzi dragul meu, o cerință pentru a să cunoști adevărul este, ca să fiu ucenic al Lui. Tu nu ești? Atunci grăbește de te fă. (Oastea Domnului acest rost îl are). Tu ai vrut să găsești adevărul? Iată că El îți să a descoferit. Acum, tu, la rândul tău nu vrei să fiu găsit de El? Este atâtă timp decând te caută. Glasul Lui, a ostenit chemându-te. Unde ești, de nu mai răspunzi? Ești poate

ca oaia rătăcită, pierdut în pustia păcatelor? Cât de mult te-a căutat pe tine Păstorul cel bun și tu nu vrei să te lași găsit de El. Cum știai că vei întâlni pe undeva pe Mântuitorul, te fereai de locul acela, ca să nu te întâlnești cu El. Poate că ai fost poftit la o adunare unde se vădea Cuvântul Lui, dar n'ai mers. Ti-era teamă să nu te găsească Mântuitorul acolo! Ah, nu mai fugi de Păstorul cel bun! Dacă fugi de El, să știi că fugi de fericeira ta.

Ori, poate, asemenea banului din pildă, ai căzut în vre-un colț și praful păcatelor te-a acoperit, de nu se mai vede nimic din tine? Sărman bănuț! Ce a făcut păcatul din tine! Cum s'a șters chipul lui Dumnezeu de pe tine! — Dar și pentru tine mai este îndurare, și pentru tine mai este nădejde.

Pentru El nimeni nu e prea rău, pe El nimeni nu L'a supărat prea rău. El vrea »ca toți să se mantuiască și la cunoștința adevărului să vie«. Atâtă de tine, însă. Tu vrei? O, cât să trudit Iisus pentru oamenii din Ierusalim! Si care a fost sfârșitul? O plângere dureroasă: »Ierusalime, Ierusalime, de câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi, cum își strâng găina puii sub aripi, și n'ai voit...«

Vezi, aici se oprește și dragoste și îndurarea Dumnezeului nostru. El nu ne silește ca să venim la El. El te roagă, te întărește, te atrage, dar nu te silește. Este, cum s'ar spune, o margine, pe care Dumnezeu nu vrea să o treacă: *este slobozenia omenească*. Se va ruga, va cere cu lacrimi, la ușa inimii care nu vrea să-l dea ceeace de drept este al Lui, dar nu va sili intrarea.

Pentru ce? Pentru dragostea vrea tot dragoste. Mântuitorul vrea, ca din iubire pentru El, să ne dăruiam ființa noastră în mâinile Lui, nu de silă. Să nu te aștepți tu, care încă n'ai fost găsit, ca El să-și ridice glasul împotriva ta și să-ți poruncească cu putere, ca să vîi la El. Nu, în dragoste este o gingăsie, care nu îngăduie lucrul acesta. Ce femeie este aceea, cari iubind cu adevărat — după ce s'a trudit, a suferit, după ce și-a jertfit chiar, ceeace avea mai scump pentru acela pe care-l iubește, — nu s'ar simți zdrobitoră numai la gândul, că jertfa ei a fost degeaba, că deci trebuie a *pretinde* (a cere cu tărie) dragoste, pentru dragostea ei, pentru jertfa ei.

Simțământul tainic al dragostei, așteaptă un răspuns de *bunăvoie* și dela sine, și mai bine va suferi în tacere, decât să stăruiască. De aceea și Cuvântul lui Dumnezeu nu ne cere cu sila *ascultare și supunere*, ci ne vorbește astfel: »Vă îndemn, fraților!«

Vezi dară, că dragostea lui Dumnezeu vorbește în fiecare filă vopsită cu sângele Lui, în fiecare stih care vorbește despre suferința Lui, în fiecare rând care amintește jertfa Lui...

Și dacă această dragoste nu trezește în noi nici un răspuns, atunci Impăratul nostru tace. Căci dragostea mai degrabă va tăcea, decât să cerșească un răspuns, pe care va trebui să-l trezească numai vedere la suferințelor Lui. Așa că tu,

Floarea Soarelui...

Precum nici o plantă nu poate viețui fără de lumina și căldura binefăcătoare a Soarelui, — tot așa nici un suflet nu se poate mantui decât luminându-se și încălzindu-se la razele Soarelui celui sfânt al Credinței, ce ne strălucește din Cerul cel văzut de ochii sufletelor noastre, la dreapta Tronului lui Dumnezeu...

Tu creștine ia învățătură dela Floarea Soarelui aceasta pământească. Vezi că de în-

In Oaste au mai intrat:

Din Săsciori (j. Alba): Ana Vesa și Maria Gabăr.

Din satul Sticlaria (j. Iași): Petrace Curecheriu, Dumitru Maxinoae, Illeana D. Boca, Maria P. Curecheriu, Ioan Porușniuc, Maria Gh. Pintilie, Zoița V. Chelariții, Zoița M. Moșa, Gheorghe I. Opincă, Alex. Loghin.

Din Mălăncrav (j. Târnava-mare): Ana Răduț.

iubitul meu frate, poate aștepți să-ți poruncească să te întorci la El. — Așteptare zadarnică. El nu va face acest lucru. El te-a chemat și te va chama mereu *rugându-se de tine*. Știi tu când te-a chemat El? Când ai stat sub ploaia Cuvântului Lui și când o vorbă a celui ce văză Evanghelia, te-a atins drept în inimă ca o săgeată, aşa că nu mai puteai scăpa de ea, — atunci, vezi, Dumnezeu te chama la El. Când ai avut o bucurie mare, care te-a copleșit și te-a făcut să strigi: »Doamne, nu sunt vrednic de toată îndurarea, pe care mi-ai arătat-o«, atunci Dumnezeu te chama la El.

Când ai stat la mormântul copilului sau nevestei tale și când viața și se făcea tristă și amărătă de te dobora sub greutatea ei, — atunci Dumnezeu te chama la El.

Când un prieten îți-a vorbit despre mantuirea sufletului tău, când cineva îți-a spus să începi o viață nouă, — atunci Dumnezeu te chama la El.

Când ai citit în Biblie; când îți-ai căzut în mâini o cărțușă creștină, sau chiar când ai fost rugat să cumperi o cărțușă creștină, — atunci Dumnezeu te chama la El.

Așa că, după cum văză, dragul meu, Dumnezeu a încercat de atâtă ori cu tine, ca să vîi la El. Vrei tu acum să vîi la El? Vrei tu, în sfârșit, să zici da, — la rugămintile Lui?

Ah, cătă vreme a trecut, și tu tot n'ai vrut. Ai încărunit și îmbătrânit și tu tot nu te-ai întors la El... Cătă vreme crezi că mai ai de trăit? Nu știi. De aceea nu mai amâna de pe o zi pe alta, căci îmbătrânești și te împietrești. Iată că totul atârnă de tine. Vrei ori nu vrei? Ești tu găsit acum sau tot pierdut ai rămas? Dacă răspunzi nu, atunci întoarce-te acum. O, de-a putea mărturisi și tu cu mine: Dragostea Lui pentru mine m'a biruit. Acum sunt al Lui.

Pr. Șt. Smărăndescu.
Dăbuleni (Romania).

setată este ea după lumina și căldura Luminătorului acestuia pământesc... Cum îl urmărește cu privirea totdeauna, întorcându-și fața spre el, după cum acela merge pe bolta cerului...

Este cea mai minunată preînchipuire a râvnei sufletului, după lumina duhovnicească a Credinței lucrătoare.

Necredincioșii să învețe dela această minunată plantă.

Gh. S.

Din Vișina-nouă (j. Romană): Ioan N. Mitru.

Stăcescu L. Corneliu.

Din Vatra-Dornei (Bucovina): Hoja Stefan.

Din Mândruloc (j. Arad): Anița Pop.

Din Deva (j. Hunedoara): Marioara Gostar, Nicolae Gostar, Maria Gostar, Irina Minodora, Codrean Lazăr.

Din Bulzești (j. Hunedoara): Traian Balja Ioan.

Pe urmele lui Hristos.

— Scrisore din Amara (jud. R. Sărat). —

»Oastea Domnului« din Amara (R. Sărat), dă dovedă de bun spor. Deși s'a înființat numai de câteva luni, membrii ei luptă ca adevărați ostași, nu numai cu cuvântul, ci și cu fapta! Deși la început au fost în număr mic, prin buna strădanie a tuturora, numărul s'a înmulțit, să încât casele ostașilor încep a fi neîncăpătoare pentru adunările lor. Preotul, bucurându-se de schimbarea în bine a poporului său, cu placere le-a îmbiat casa sa pentru întruniri, și se duce în mijlocul ostașilor, dându-le curaj, ca să lupte cu bărbătie, și să urmeze pe Hristos.

Dar satana s'a ridicat cu război asupra ostașilor din Amara, făcându-le fel de fel de nemulțumiri și tulburări. Însă oamenii sunt ca pământul cel bun *pe care căzând sămânța, a răsărit și-a făcut rod în sufit*. Ei nu s'au spăriat de ispите și asupriile vrășmașului. Acela s'a sălașluit în inima unor făcători de rele cari, în noaptea de 22 Noemvrie, au spart casele la Ostașii Ion P. Crăciun și Radu E. Brândușa, și le-au luat lor tot avutul din casă, lăsându-i goi și desbrăcați, împreună cu copiii cu tot, acum când iarna bate la ușă, pe timpuri de grea grijă.

R A P O A R T E despre lucrările și adunările Oastei Domnului

Din Belint (jud. Timiș).

Vestim cu placere praznicul susținut al »Oastei Domnului«, avut în 8 Nov. a. c. la casa Domnului Protopop pensionat Gherasim Sârbu și a Doamnei soră ostașă Ana Sârbu, — unde au luat parte frați și surori ostași din com. Gruni (jud. Severin), și mult popor credincios din loc. S'au cântat cântări bisericicești și de-ale oastei, legate între ele prin rugăciuni și tâlcuiuri din sf. Scriptură de fratele I. Traian Ciurescu. Ne-a trimis Domnul și pe preotul local I. Beleiu, ținând cuvinte de bucurie, că ne vede adunați la acest lucru sfânt. Apoi am mers cu toții la biserică, la vecernie cu mulțime mare. Aci dl Preot I. Beleiu a tinut o înălțătoare predică, cu învățături pentru credincioșii și cu combateri a celor rătăciți prin sectele ce bântuie țara. Cu toții mulțumiți și plini de mândrie sufletească, s'au dus de aci pe la casele lor.

Noi ostașii și credincioșii — preamărim pe Domnul că ne-a ajutat, după multă trudă, să începem și în aceasta fruntașă comună acest fel de praznice sufletești ale Oastei Domnului.

Iulian Traian Ciurescu,
ostaș al Domnului.

Din Hănești (j. Severin)

Frumoasă petrecere sufletească a avut loc aici, la 8 Noemvrie. Dimineața am pornit eu subscrisul cu fratele Traian din Jupânești spre a

lă dimineață când se află înțâmplarea, satana prin gura plăcuților săi, a strigat: »Oastea Domnului« a făcut acestea, că numai ei se adună prin case! Si întoarseră bănuile spre cățiva din cei mai buni și nevinovați ostași! Atunci »Oastea Domnului« din Amara își arătă vrednicia ei: ea nu s'a descurajat ci, la îndemnul preotului, au făcut o colectă (adunare de ajutoare), dând care cu ce l-a lăsat înima. Unii ostași deteră bani, alții au promis haine, rufe, pânză, lână și orz, porumb, care ce-au putut, voind a da mâna de ajutor fraților ostași, pe care fișii satanii i-au despăgubit de avutul lor, mai ales pe Ostașul Radu Brândușa, pe care, fiind mai la marginea satului, tâlharii l-au lăsat gol de tot...

După ce s'au scris toate cele promise, toți ostașii și ostașele au pornit la casele fraților Ion P. Crăciun și Radu Brândușa mânăgiindu-i și sărutându-i cu dragoste frățească, sfătuindu-i să aibă răbdarea lui Iov precum și multe alte cuvinte de mândiere și pilde din sfânta Scriptură, — căci Domnul va purta grijă de ei.

Iată aci pildă cu înțeles frumos, care este tocmai așa — Pe urmele lui Hristos!...

Din Igești (Bucovina).

In ziua de 8 Noemvrie a. c. (Arh.-Mihail și Gavril) noi ostașii din Igești am avut o bucurie sufletească tare plăcută nouă: Aflând că avem adunare, a sosit la noi fratele ostaș Gheorghe a Zaharie Tovarničchi din comuna Carapciu (j. Storojinet) fiindcă pe acolo e singurul ostaș, și era dornic foarte a lua parte la o adunare ostașească și a lucra în ea pentru Domnul. A venit drum lung, cam 20 km., pe jos. Noi l-am primit cu foată iubirea. După ce s'a terminat slujba dumnezească, fratele George Tovarničchi a fost luat de un frate acasă la el.

La ora 3 d. m. ne-am adunat la Biserică, făcând părintele Mihai Reguș (ostaș) vecernie și ținând frumoase predici, cu cântări, cetiri, umplându-ne de placere sufletească. Vecernia urmată de cântările Oastei și tâlcuirea sf. Scripturi, a ținut până la ora 8 seara. În seara aceea, fiind vreme ploioasă, oaspetele nostru drag, n'a putut merge acasă, ci a rămas și pe a doua zi, Duminecă, venind iarăși la biserică ascultând Sf. slujbă, predica și bucurându-se de toate. După masă plecând acasă ne-a rugat să mergem și noi pe la el, pentru a sămâna sămânța sfântă a Oastei și la frații creștini de acolo. Î-am făgăduit, când ne va ajuta Dumnezeu.

La noi oastea și munca ei sprijinătă cu gând luminat și de dl preot, sporește și ne bucură.

Fie Domnul lăudat.

Secretariatul Oastei.

Din Lerești (jud. Muscel).

În zilele de 8 și 9 Nov. ostașii Domnului din Lerești vestind sărbătoare mai mare, au răspuns dorinței lor și frații din comunele vecine Boteni, Lucieni și Vulturești.

Ca oamenii cu treabă scumpă lor, am plecat de-acasă cu noaptea în cap, aşa că la ciasul 7 dimineața ne aflam în Lerești. Mare a fost bucuria fraților noștri văzând că am sosit așa de vreme, căci vedea în aceasta dragostea noastră pentru chemarea lor și voința de a nu lipsi dela sfânta slujbă chiar dintru început.

Am mers cu toții la sf. biserică cu tot poporul cel credincios, unde după sf. liturgie preotul a cuvântat spre întărirea sufletească în dreapta credință.

După sf. liturgie am fost poftiți noi oaspeții la masa frățească a bunului ostaș Gh. Bulgaru, care ne-a mulțumit cu hrana cea trupească, — după care noi am urmat a lua hrana cea duhovnicească, prin cetiri și cântece din carte »Oastea Domnului«. Am cântat cu toții: »Mă duc la Golgota«, — »O, ce valuri de 'ndurare«... — »Ce frumoasă e viața de ostaș« și altele.

Iar la ora 4 am mers la sf. biserică, luând parte la sf. Vecernie. După vecernie, cucernicul preot Ion D. Polcese a cuvântat înțelept despre menirea »Oastei Domnului« care ne întoarce la viață curată și simplă, dar de Dumnezeu iubită, a celor dintâi creștini, făcând pe oameni mai buni și drepti. Prin astfel de purtare adânc creștinească, se va pune capăt și rătăciilor sectare, care nu e altceva, decât căutarea unui drum de viață cu noi mândri, iar în căutarea acestui drum, sufletele lor

au rătăcit și au căzut pe mâinile unor vicleni și răi, cari le răstoarnă și le strică. Prin Oastea Domnului, cu învățăturile ei curate, cu viața ei dreaptă, nădăduim a atrage iar la corabia măntuirii și pe rătăciii de printre noi, (că în acest ținut securismul a cam prins putere și și-a făcut cuib cald). — După aceasta am mers pe la casele fraților, cu inimi înălțate și mulțumite.

Duminecă în 9 Nov. ne-am dus iarăși la sf. biserică, la sf. liturgie și după masă la vecernie, și iarăși plăcută petrecere sufletească cu cântări, rugăciuni, cetiri și închinări Domnului.

Seara la 7 ne-am despărțit de frații noștri trupești, dar sufletește vom rămânea uniți cu ei în veci!

Nic. P. Petrulescu,
ostaș, Hărtești.

Din Curtuiușul mic (j. Someș).

Fiindcă în această comună s'a ivit buruiana rătăciilor, părintele preot Augustin Dragomir, iubitor al bisericii străbune și al poporului său credincios, dorind a-și strângă mai tare turma sa în jurul sfântului altar și a steagului dreptei legi, — ne-a poftit și pe noi ostașii Domnului din comuna Văleni, să mergem la Curtuiuș pe una din Duminecile din vară. Noi ne-am și dus 10 ostași în o Duminecă din August și am ajuns în biserică chiar pe când se cetea Apostolul. S'a bucurat preotul și s'a bucurat poporul credincios de venirea noastră, și sfânta slujbă s'a făcut în chip sărbătoresc, ca la zi de sărbătoare mai ușoară. — La sfârșit d-nul preot a ținut o frumoasă vorbire, în care a arătat credincioșilor ce lucru bun și plăcut lui Dumnezeu este »Oastea Domnului« care ne conduce la război nu împotriva altor frați sau credincioși, ci împotriva păcatelor. Si a îndemnat pe cei doritori de adevărată și creștinească pocăință, aşa cum sfânta noastră biserică și lege o cere, să se scrie în Oastea Domnului, ca să se pună cât mai bună temelie Oastei și aci, pentru ca toți cei ce își caută o dulce alinare sufletului, o mândrie în întristarea lor, să o găsească aci, și nu, în căutarea aceleia, să se rătăcească, cum, durere, s'au rătăcit unii și aici... Cuvântarea a fost ascultată cu placere de poporul bun credincios și de noi ostașii sositi ca oaspeți.

După masă apoi comuna întreagă s'a adunat la Școală, unde s'a ținut adunarea Oastei, cu vorbiri și rugăciuni și cetiri.

Adunarea am deschis-o eu prin o rugăciune urmată de tâlcuirea cuvântului Apostolului Pavel către Galați, cărora le zice: »Mă mir că treceți așa de repede dela cel ce vă chemă prin harul lui Hristos, la o altă evanghelie« (1, 6)... Era cuvânt potrivit pentru acei cari, din comuna aceasta, au trecut dela evanghelia cea bună, la rătăcirea milenistă. Si fiind de față și unii sectari, am arătat ce greșită e învățătura ce li se dă lor, care le spune că »viață și sufletul« e tot una, că atunci când viața s'a stâns, a încetat și viața sufletului, nici el nu mai merge nici în raiu, nici în iad, s'a sfârșit și el. Astă insamnă a te lăpăda cu totul de Hristos, care ne întărește credința în viață vecinică a sufletului chiar și de pe cruce, când spune tâlharelui: »Astăzi împreună cu mine vei fi în raiu...« Când Domnul Iisus s'a schimbat la față între Moise și Ilie, au nu erau morți Moise și Ilie, și totuși suflete lor s'au întors la Domnul și au petrecut cu el împreună?... Si aşa mai departe, le-am arătat greșala lor,

Ioan Zamfirescu, cantor
Luncioiu (j. Severin).

sfătuindu-i să judece mai bine ce aud și ce fac, căci nu e tot una pocăire și rătăcire!...

După aceasta dl student George Tămaș a ținut o vorbire plăcută tot poporului, încheindu-o cu mulțumiri aduse Oastei dela noi și arătând dorința poporului să mai venim cu Oastea Domnului pe la dânsii, spre a întări și pornirea de aci. — Au mai spus încă cuvinte potrivite și alții și am cântat, și dl preot a binecuvântat lucrarea noastră, iar dl brigadir silvic Stefan Pasca, a premers cu pildă bună înscriindu-se în Oaste și sfătuind și pe alții a-l urma.

Sămănați, ostași, peste tot locul sămânța bună, și rugăți pe Domnul, ca rod îmbelșugat pretutindenea să aducă!

Miron Deniț,
ostaș, Văleni.

Din Cuvin (j. Arad).

Duminecă în 23 Nov. noi Oastea Domnului din Cuvin (j. Arad) am avut o frumoasă sărbare duhovnicească, condusă de părintele Grecu. Am ținut adunarea în biserică și nu mai mult în școală, căci aşa ne-a învățat părintele, prințând îndemnul dat de foia aceasta. Ne-am adunat la ora 2 dim. în școală, dar de aci ne-am dus cu toții la sf. biserică unde s'a slujit rugăciunea de seara (vecernia), iar la sfârșitul vecerniei s'a început adunarea Oastei cu »programul« ei (cu punctele ei de slujbă). S'a cântat întâi »Impărate Ceresc«, apoi părintele Putici a rostit o prea frumoasă predică luminătoare de suflet și întăritoare în buna credință. S'a cântat: »O Iisuse, Domnul meu... S'a mai cedît și tâlcuit, și s'a închinat tot cu o cântare bisericească, cu »Bine ești cuvântat Hristoase«...

La toți li-a mai plăcut programul acesta ținut în sf. Biserică, început cu vecernia, și ne-am hotărât a-l ținea de aci încolo tot în biserică, — că vin mai bucuros și ceialalți creștini din comună.

D-zeu să ne ajute și să ajute tuturor celor ce în acest fel se năzesc să apropie pe oameni cu inima de Domnul.

George Anghel, ostaș.

In Bertea (j. Prahova).

Duminecă în 9 Nov. fiind cheamăți de frații ostași din comuna Bertea (jud. Prahova) ca să ne ducem și în comuna lor pentru propagandă religioasă, am plecat din comuna Telega 16 frați și surori. Ostași și Ostașe, și au mai venit și din Strâmbeni vro 20 frați și surori, iar din Cosmina 3. Adunându-ne cu toții la sf. Biserică am ascultat în pace sf. liturgie, și am voit să dăm noi răspunsurile, dar părintele ne-a zis că poporul încă nu cunoaște »Oastea«, și n-ar înțelege lucrul, să-l lăsăm de astă dată. Am ascultat.

Deci după sf. slujbă am eșit în fața sf. Biserici și am cântat aci »Creștini suntem pe acest pământ« și »Cruce părăsită«... Apoi frațele Stefan Neguț din Strâmbeni a vestit pe tot poporul, că la ora 2 după masă va fi adunare la frațele Paraschiv Lupu. Apoi am plecat cu toții la frațele Stan Ioan, unde am

luat masa și după masă iarăși cu toții cântând cântece religioase, am mers până la frațele Paraschiv Lupu unde s'a ținut adunarea. Au vorbit frații Neculai Văduva și Ilie Brebeanu din Telega, apoi frații Stan Ioniță și Stefan Neguț din Strâmbeni după aceia a vorbit frațele Stan Ioan din Bertea; au mai vorbit și frații Costică I. Duțu, Tânase Eftimie și Alecsandru Drăgu din Telega. — După fiecare vorbire a urmat câte o cântare religioasă. Apoi luându-ne rămas bun unii de la alții, am plecat fiecare spre satul și casele noastre. Sămânța bună s'a sămănat. Domnul ajute și aci, ca să iasă holda cea bogată.

Ostașul V. Eftimie,
din Telega.

La Agadici (j. Caraș).

Frații ostași din comuna Vrani, s'a ostenit, făcând o călătorie misionară la noi. — Sf. Liturgie a fost slujită de pă. Alex. Dobrescu, care ne-a primit cu bucurie. Ostașii din Vrani au răspuns la ecenii. După masă am avut adunare la Școală. Corul fraților din Vrani prin cântări dulci, a stors admirarea și marea plăcere a poporului însetat după învățătura Mântuitorului.

Frațele A. Muntean a vorbit despre luptătorii războiului trecut, cari au iubit pe Domnul în fața primejdiei; iar azi prea mulți din ei, ca și noi, într-o țară mare și liberă — îl uită!...

Dintre surori a vorbit despre »renaștere« sora E. Ivașcu. Poporul a lacrimat mișcat în inima lui de glasul de argint al acestei ostașe, luptătoare veche în viața Domnului.

Cu acest prilej au mai intrat în Oastea Domnului frații: Goiți Ioan, cantor, Jicman Gheorghe (71 ani); apoi surorile: Maria Draghicescu, elevă, Viorica Draghicescu, Floarea Goiți și Ana Avram, din Agadici.

Raportor.

hovnicească, nu stricăciune pământească.

Spre seară oaspeții și nuntășii s'a despartit foarte mulțumiți că au petrecut așa de bine, fără a fi gustat din ispita ducătoare la stricăciune și păcate. Multe sunt foloasele unei astfel de îndrumări bune.

S. Puha, ostaș, Frătăuți.

O altă nuntă cuviosă a fost cea din comuna Plugari (j. Iași) a junei Eleonora Cristișor cu tinerul ostaș Ion Pârlög, fiind nașii ostașii Th. Saric și Vasile P. Ciuta. Au venit ostași din tot ținutul la bucuria fratelui lor, anume dela Vaslui, Huși, Porgota, Focuri, Fântânele, Budoi, Vlădeni, Găureni, Drăcsin, și din alte locuri. Părintele Chirică dela lași a trimis destoinici frații ostași cu steagul. Au cântat frumos și au adus daruri de nuntă tot lucruri sfinte, icoane, cărți.

La masă, nu miros de spirit, ci miros plăcut de smirnă; coruri, cu-vântări. Nuntășii au sosit la biserică cu 4 steaguri și vre-o 400 de ostași. Au ascultat cu zmerenie sf. liturgie și apoi au primit binecuvântarea lui Dumnezeu prin cununie.

Fiind și alte 2 nunți venite cu muzică, părintele I. Florescu a oprit muzicile acelora până a trecut nunta ostașilor. — Lumea înțelegătoare și-a arătat plăcerea pentru astfel de nuntă curată.

Ostaș-Vestitor.

Adunare la Brad.

Ostașii din comuna-mare Brad (jud. Hunedoarei), sunt chemați la Adunare sărbătoarească pe ziua de Sfântul Nicolae (6 Dec.) acolo, la care adunare poftesc cu dragoste în Domnul pe toți frații ostași din împrejurimi, — ca și pe toți creștinii cari doresc să iee parte la o desfășurare sufletească. Vor lua cu toții parte întâi la sf. liturgie în biserică, iar apoi se vor retrage în Școală primară de băieți, unde vor urma adunarea cu ale ei puncte de program.

(Ne pare rău că nu am primit a-această înștiințare cu câteva zile mai nainte, ca să fi putut da în numărul nostru trecut, ca să fie mai de folos scopului).

Inscrieri în „Oastea Domnului“.

Eu, subscrisa, voesc să pornesc la viață nouă prin care să fac voia lui Dumnezeu, mergând pe calea plăcută Lui. Vreau să cunosc pe Iisus, să trăesc într El și El întru mine, să cânt cu bucurie cântarea cea dulce a dragostei creștine. Îi strig că tâlharul cel de-a dreapta Lui: Pomenește-mă, Doamne, când vei veni întră Impăratia Ta...

Virvonia Leonte,
din c. Maieru (j. Năsăud).

...Rugăm înscrieți-ne printre Ostașii Domnului, obligându-ne să fim luptători până la moarte sub steagul Domnului Iisus!

Ivan I. Ceban, Ilie I. Ceban,
Atanasius I. Cioban, din Tatar-Copciac (Cahul, Basarabia).

Subscrisul am iubit din tinerețe mele pe bunul Iisus, iar de când știu de Oastea Domnului, a-prinsu-s'au întru mine cele duhovnicești, și urmând chemarea apostolului care a zis: Veniți că am aflat pe cel dorit, — așa și eu, cu-vioase părinte, aflându-te cald chemător la Domnul, hotărîtu-m'am în ziua de Cuvioasă Paraschiva să intru în Oastea al cărei chemător ești, — și bucuros de aceasta, îți strig sfinției Tale aceste cuvinte de laudă:

Bucură-te capul cel sfințit.
Pe care Duhul sfânt te-a umbrat
Să vestești poporului
Despre Oastea Domnului.

Bucură-te cald folositor,
Care sudălămașilor dai fior,
Ostașilor le ești veselie
Că păzăsc a Domnului împăratie.

Bucură-te stâlp neclătit
Al bisericii celei sfințite
Care te-a pus Dumnezeu
Să îndreptezi poporul său.

Bucură-te doftor fără plată
Pentru sufletele care 'nnoată
În marea păcatelor
În balta fărădelegilor.

Tu nouă ostașilor
Ne ești bun îndreptător
Trimbătă alui Hristos
Ce chemi la drumul luminos.

Eu, părinte lăudat,
Lângă tine-am alergat
Să fiu ostaș credincios
Domnului Iisus Hristos.

Ivan Pop a Vârtolomei,
cântăreț, ostaș, Cărbunari
(j. Satu-Mare).

Din Dospinești (j. Bacău): Sora Catina și Ion Toderică.

Din Stoinești (j. Muscel): Susana Ion Eftimescu.

Din com. Petrești, satul Soci (j. Bacă): Ioanică Furdui cu soția Aristița și cu fiile Gheorghe și Anica.

Din Reșița (Bănat): Ioachim Pârvu, factor P. T. T. adus în rândul ostașilor de cucerină și bine credincioasa sa soție.

Poșta Redactiei.

Tr. Ad. în Tim. — în poezia »Frații noștri« folosîți cuvinte cari nu-s deloc înțelese de popor, ca: Pe trecători fixându-i le »mploare« cu sfială. Nici prescurtarea asta nu merge. Vorbele: mutilați, or (?), destinul, etc. se pot folosi în scrieri pentru intelac-tuali. Noi, pentru ușoara înțelegere și a cetitorilor noștri mai săraci și mai cu puțină școală, de a căror suflet și minte suntem chemați a pură grija, folosim numai cu-vinte pricepute de tot poporul. Mai sunt și alte scăderi ce fac peste putință publicarea. De pildă, versurile:

Ne-a lăsat o mulțime de pilde alese
Pe-o ureche se bagă pe cealaltă ieșe...
Supărăcioasă greșală de concordare a pluralului cu singularul, care nu se în-găduie în scrieri la locul lor. — Strofa penultimă e imposibilă, cu ale cei »în toată privință«, »ce atât de precisă«, »ne-affirmă credința«... Acestea în o vorbire fără aşteptări de a face literatură, și încă poezie, — pot avea loc. Dar în »poznie« nu.

A scrie versuri bune, cărora să li se zică macar cu multă bunăvoie că-s »po-ezii«, e lucru greu. Cere meșteșug. Nu vă supărăți, dar scrieți-ne vești bune din viața religioasă a poporului, despre semnele de îndreptare morală în poporul de pe acolo căruia i-sa cam dus nume rău, — și bu-curos le publicăm. Lucrați la apropierea unui suflet spre Domnul, și faceți mai bun lucru ca încercarea unui vers chinuit; por-niți o mișcare cuceritoare din partea Oastei pe acolo pe unde nu e cunoscută, și ați scris în cartea vieții cea mai frumoasă poezie!

Asta și pentru alți mulți cari se silesc să serie versuri, și reușesc așa de puțin.